

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

หลักชีวิตจิตใจและเพศของพระ

ก่อนจึงหัน

การปฏิบัติตัวเป็นชั้นๆ สำหรับพระนั้นเข้มงวดกวดขัน เช่นพระวินัยนี้เคลื่อนคลาดสิกขาบทเดียวก็ไม่ได้ นั่นละพระ พระวินัยเคลื่อนคลาดไม่ได้ รังเกียจกันทันที พระที่แตกกันเพราะพระวินัย การปฏิบัติพระวินัยให้ถูกต้องดีงามด้วยกันเป็น สมานสังวาส อยู่ด้วยกันได้ตลอดไป ถ้าผิดพลาดในหลักพระวินัยแล้วรังเกียจกันทันที จากนั้นก็แตกกัน ที่ว่าแตกเป็นนิกายนั้นนิกายนี้ ก็คือการปฏิบัติศีลธรรมไม่สม่ำเสมอ กันเฉพาะอย่างยิ่งศีลนี้เคลื่อนไม่ได้ ตำนานกันทันที รังเกียจกันทันทีที่เรา เพราะเป็นผู้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเสาะแสวงหาคุณงามความดีตั้งแต่ต้นๆ ตลอดถึงมรรคผลนิพพาน จะ เป็นไปจากหลักธรรมหลักวินัยที่พระองค์ทรงชี้บอกทุกอย่างแล้วนี้เท่านั้น

เพราะธรรมก็ดี วินัยก็ดี นี่คือองค์ศาสดาติดแนบอยู่กับเราผู้ปฏิบัติธรรมปฏิบัติวินัย ใครปฏิบัติธรรมวินัยดีเท่าไรก็เท่ากับติดแนบตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกๆ อริยาบถ มรรคผลนิพพานก็ติดแนบไปด้วยกัน ถ้าใครเคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัย ก็เท่ากับเหยียบ อย่าว่าธรรมดาพระเศียรมันไม่เข้ากันได้กับพระที่หยาบ ว่าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยการข้ามเกินธรรมวินัย นี้ดูไม่ได้นะพระเรา อย่าให้ได้รังเกียจกัน เรื่องพระวินัยสำคัญมาก เคลื่อนคลาดไม่ได้เลย นี่ความตายตัวของพระ

พระที่สมบูรณ์ก็คือสมบูรณ์ด้วยพระวินัย เป็นเครื่องประกาศตนทั้งภายนอกทั้งภายในให้รู้อย่างชัดเจน เรื่องธรรมนั้นเป็นอีกชั้นหนึ่ง เป็นชั้นๆ ขึ้นไป แต่พระวินัยนี้เข้มงวดกวดขัน เรียกว่าเป็นแบบเดียวกันหมด พระปฏิบัติย่อหย่อนในพระวินัยนี้ รังเกียจกันทันทีๆ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ พระวินัยเป็นหลักชีวิตจิตใจและเพศของพระ อยู่ที่พระวินัย ถ้าพระวินัยได้บกพร่องลงไปแล้วเท่ากับพระองค์นั้นนุ่งสบงขาด จีวรขาด ใครทำศีลให้ต่างพร้อยมากน้อยก็เท่ากับผ้าสบงจีวรขาดมากน้อยๆ ถ้าขาดมากกว่านั้นก็ปล่อยทำเลย มองเห็นทำพระ

พระไม่มีศีลที่สมบูรณ์ มีแต่ศีลต่างๆ พร้อยๆ สุดท้ายก็มองเห็นทำพระไปหมดเลย แล้วพระในพุทธศาสนาเรามีแต่พระเปลือยกายทั้งนั้น เอาผ้าเหลืองมาครอบไว้ข้างนอก ข้างในใจมีตั้งแต่พระศีลขาดศีลทะลุ เป็นพระเปลือยกาย เดินไปนี่มองเห็นทำพระ ทำพระก็มีเหมือนกันกับทำโยม ถ้ารักษาไม่ดีก็เปิดโปงให้เขาเห็นเหมือนหนองกะปาดนั้น หนองกะปาดนั้นเขามีแต่จะเอาสีบาทๆ เรื่อย ปล่อยทำจนเพลินตัวเพราะเห็น

แก่เงินสี่บาท จนกระทั่งเมียดูไม่ได้ ขึ้นมาขยิบตาใส่ผิว ให้ปิดห้าบั้งมันอายจะตายแล้ว พอขยิบตาใส่ผิวแล้วก็เข้าห้องไป

ผัวก็นึกว่าเมียให้ขึ้นราคาวัว ที่แรกผัวจะเอาสี่บาท ลูกค้าเขาให้เพียงสามบาท ที่นี้พอเห็นเมียขยิบตาใส่ ขยิบตานั่นหมายถึงให้ปิดห้าบั้ง เมียเห็นมันดูไม่ได้เลยขยิบตาใส่ ทางนี้ก็นึกว่าเมียให้ขึ้นราคา เลยขึ้นไปห้าบาท ๆ นิทานหนองกะปาด เข้าใจไหม อ้อย ตั้งแต่สี่บาทสามบาทมันก็ยังลงกันไม่ได้ จะไปอะไรอีกห้าบาท ไปเถอะไม่ได้ละพวกเรา เขาก็ลงไป เมียออกมาจากห้องก็ว่า เขาให้สามบาทก็ควรจะขายให้เขาแล้ว ทำไมจึงไม่ขายให้เขาเสียละ ก็เธอมาขยิบตาใส่ฉัน ฉันก็นึกว่าให้ขึ้นราคา ฉันก็ขึ้นราคาซิ ไม่ขยิบยังงไปปล่อยทำให้เขาดูอยู่นั้น อ้อย เสียตาย เขาหลงไปหมดแล้ว

นี่มีแต่พระปล่อยทำ ผู้มีศีลมีธรรมแต่ก่จัดกระจายหนีจากไปหมดแล้ว ยังเหลือแต่ตัวที่เก่ง ๆ นั้นละปล่อยทำอยู่นั้น ศีลขาด ศีลตั้งแต่ศีลย่อยถึงศีลใหญ่ที่สุดขาด ปล่อยทำปะทำ เข้าใจไหมละ เดียวนี้มีแต่พระปล่อยทำนะพวกเรา เต็มบ้านเต็มเมือง มองเห็นผ้าเหลือง แต่ข้างในมันปล่อยทำไปหมด ในวัดป่าบ้านตาดมีพระปล่อยทำไหม นี่ ถ้ามีให้หนีเดี๋ยวนี้อย่ามากินข้าวกับหมู่เพื่อน หมู่เพื่อนรังเกียจ ทำศีลขาด เข้าใจไหม ทำสกปรก อันนี้ศีลขาดศีลสกปรกอย่าให้ได้ดูเลยนะ

ศาสดาองค์เอกประทานโอวาทไว้ด้วยพระเมตตาล้วน ๆ ไม่ได้แบ่งสันปันส่วน อะไรเอากับสัตว์โลกเลย เฉพาะอย่างยิ่งพวกสัตว์พระนี่แหละ ประทานโอวาทเอาไว้ อย่างเด็ดอย่างขาดเพื่อจะก้าวสู่มรรคผลนิพพานได้อย่างรวดเร็ว แล้วไปมันก็มีแต่ฉีกผ้า ฉีกสบงฉีกจีวรฉีกสังฆาฏิทับบาตรเจ้าของ แต่ฟุ้งมันไม่ทับ กว้านหากินเรื่อย ๆ นี่ปล่อยทำพระประเภทนี้ พระประเภทปล่อยทำ พวกเราในวัดป่าบ้านตาดปล่อยทำไหม ถ้าปล่อยทำแล้วให้หนีไปเดี๋ยวนี้อย่ากินข้าว มันเสียข้าวชาวบ้านเขา เขาหามาแทบล้มแทบตาย

อะไรเป็นของดิบของดี เขาจะคิดถึงพระละก่อน คิดถึงพระ ๆ ตัวเขาเองเขาไม่สนใจ นี่สำหรับผู้ใจบุญใจกุศลเป็นอย่างนั้น ได้ของดิบของดีมาอะไรแยกแยะ ๆ อันนี้เราก็ไม่ได้ลืมที่เราเป็นเด็ก พอกับแม่ได้อะไร ๆ มาอาหารดี ๆ แล้วก็บอกลูก สู้อ่าไปแตะนะ อาหารที่กูจัดไว้เรียบร้อยนั้นนะ เออวางไว้ข้างบน วันพรุ่งนี้จะเอาไปจิ้งห้นถวายพระ เราเลยไม่ลืมนะแต่เป็นเด็ก อาหารดิบ ๆ ดี ๆ เอาไว้อย่างนั้น คนอื่นก็เหมือนกัน นั้นแหละ ได้ของดิบของดีมาคิดถึงพระก่อน ๆ แต่เรามัวแต่ปล่อยทำอยู่มันใช้ได้ไหมละ เขาคิดถึงพระ

มองไปที่ไหนเห็นแต่พระปล่อยทำ ๆ มันน่าดูไหมละ ถ้าอย่างไอ้ปูกี้ก็ไม่ใช่ไร ปล่อยไปไหนเขาก็ไม่ว่า ลองพระปล่อยสักองค์ชีวัดป่าบ้านตาด แต่ก่จัดกระจาย

กระเทียมทั่วประเทศไทยและทั่วโลก ใครอย่าปล่อยห่านะพวกนี้นะ มันมีแต่พระปล่อย ทำเดี๋ยวนี้นะ ให้พากันจดจำเอา ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ สติเป็นสำคัญ ท่านทั้งหลายอย่า ลืม ใครมีสติดีผู้นั้นจะตั้งรากตั้งฐานได้ ถ้าสติติดแนบอยู่กับจิต กิเลสจะไม่เกิด กิเลสจะ เกิดช่องสังขาร ประจวบขึ้นมาเรื่องอะไรเป็นกิเลสๆ เพราะอวิชชาหนูนมนออกมา ให้สังขาร ประจวบอย่างนั้นประจวบอย่างนี้ คิดอยากได้นั้นคิดอยากได้นี้ นี่ละทางของกิเลสได้แก่สังขาร ถ้า สติดีอยู่แล้วปิดปากมันไว้ไม่ให้มันออก มันจะมีอยู่เท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทรก็เถอะ สติ ปราบได้อยู่ที่เดียว ไม่มีกิเลสตัวใดจะเหินสติไปได้ จึงขอให้พากันตั้งสติให้ดี

นักภาวนาที่ตั้งสติดี ๆ นั้น ผู้นี้จะก้าวได้เร็ว ตั้งรากตั้งฐานได้ต้องสติดี จิตใจไม่มี ลิงรบกวน คือกิเลสไม่รบกวนเพราะมันเกิดไม่ได้ สติดีห้วงมันไว้ เดี่ยวจิตก็สงบ ๆ เมื่อมี อารักขา คือสติเป็นผู้รักษา ปัญญาก็ล้อมอยู่ สติเป็นสำคัญ ชั้นเบื้องต้นก็สำคัญ ทุกชั้น ในธรรมทั้งหลาย จนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน สติเป็นของจำเป็นมาก ก้าวขึ้นไปแล้ว สติกับปัญญากลมกลืนเป็นอันเดียวกันเป็นสำคัญ

อย่าสักแต่ว่าทำความเพียร เดินจงกรมอยู่ก็เอนอนเอนนี่จิตนะ มันออกได้ห้า ทวีปนะจิต มันไม่ได้อยู่แหละ กิเลสพามันออกเอง ดันออกไป ๆ ถ้าสติมีอยู่แล้วจะไม่ ออก มันจะยกโคตรยกเขมมาก็ตามเถอะกิเลสนี้ ออกไม่ได้ สติปราบอยู่ ๆ เลยเทียว ที่ พุดเหล่านี้เราได้ดำเนินมาแล้ว ไม่ใช่มาพูดปาว ๆ หลอกพี่น้องทั้งหลาย เราก้าวมาแล้ว จะเป็นจะตาย เพราะวิธีการแห่งการรบกับกิเลสนี้ได้ใช้เต็มกำลังความสามารถ ถึงขนาด จะสลลไสลในบางครั้ง เรื่องความเพียรฆ่ากิเลสไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย อย่ามาทำเร่ ๆ ร่อน ๆ อยู่เฉย ๆ ใช้ไม่ได้นะ ให้ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ดูจิต จิตนี้เป็นตัวมหากัณฑ์ ในระยะเริ่มแรกมีแต่กิเลสเป็นมหากัณฑ์ครอบงำจิต เผา จิตตลอดเวลา เวลาสติเป็นน้ำดับไฟปราบเข้าไป ๆ จิตก็ตั้งตัวได้ ตั้งตัวได้แล้วออก จากนั้นแน่นหนามั่นคง ก้าวทางด้านปัญญา ปราบกิเลสให้แหลกให้เหลวไปหมด จำให้ ดินะอุปายวิธีการเหล่านี้ไม่ผิด เราได้ผ่านมาเต็มกำลังความสามารถแล้ว ให้พากันจำ ตั้งใจปฏิบัติ

พวกญาติพวกโยมที่มาเข้าวัดเข้าวาทำให้มีมารยาท บางคนมันมาตะกตะกลาม เห็นแก่กินอย่างเดียวมาในวัด ว่าไม่เห็นว่ามีหรือ รู้หมดนะนี่ แต่ไม่จำเป็นที่จะพูด ออกมาก็ปล่อยไว้ตามประสาคนตะกตะกลาม เห็นแก่ได้แก่กิน มาในวัดมัน ไม่ได้ตั้งใจมาวัดนะ มันมากินมาตื้อมาด้านทุกอย่างนั่นแหละพวกตะกตะกลาม พา กันจำเอานะพวกนี้ ที่นี่เป็นที่ชำระซักฟอกกิเลสต้นเหตุตัวตะกตะกลามละตัวสำคัญ ไม่ใช่มาสั่งสมกิเลสละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน ในวัดนอกวัดก็ให้พา

กันดู เหมือนกับเป็นเจ้าของวัดด้วยกันทุกคน ดูแลความรับผิดชอบ ดู อย่างนั้นแล้วก็ เรียกว่าเป็นผู้รักษาศาสนาด้วยกัน เอาละเทศน์เท่านี้ละ ให้พร

หลังจั้งหัน

เราตกลงไว้แล้วกับหมอ อะไรที่ส่งมาจากบริษัทใหญ่พวกเครื่องมือแพทย์ ให้ หมอรับรองคุณภาพเสียก่อน เมื่อรับรองคุณภาพว่าดีแล้วจึงค่อยส่งบิลมาหาเรา เราไม่ จำเป็นต้องไปดูเครื่องมือทุกเครื่องมือ ให้หมอรับรองคุณภาพว่าถูกต้องเรียบร้อยแล้วก็ ส่งบิลมาหาเรา เราก็จ่ายบิลไปตามบริษัทนั้นๆ ก็สะดวกๆ ตลอดมาไม่มีอะไรขัดข้อง ถ้าสมมุติว่าเขาส่งมาผิดนี้ เขาก็ยอมรับ เขาส่งเครื่องใหม่มาเปลี่ยนให้ทันที ทุก โรงพยาบาลมันมีผิดพลาดบ้างที่เขาส่งเครื่องมือแพทย์มา ส่งมาผิด มาถึงทางนี้แล้วมัน ผิด ทางนี้ทางคั้นไป เขาก็รีบส่งมาแก้ไขทันที โรงพยาบาลไหนต่อไหนทางบ้านม่วงบ้าน ไทนมี่ เพราะเราช่วยโรงพยาบาล แหม เป็นร้อยๆ โรง

โอ้ย เหนื่อย เหมือนมันปวดกระดูก มันเป็นอะไรก็ไม่รู้ ปวดตามกระดูกตาม เส้นตามเอ็น มาได้ ๕ วันแล้ว มันเป็นอยู่ในกระดูก ที่กระดูกมันติดมันต่อกันอยู่ ปวด ตรงนั้นขัดตรงนั้น แล้วเส้นเอ็นเหล่านี้เจ็บ เอวไม่เคยเจ็บก็เจ็บ ไม่เจ็บมานานแล้วนะ คราวนี้เอวก็เจ็บ

เวลานี้เมืองไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ทั่วไปจนกระทั่งถึงประเทศนอกประเทศ ชาติไหนเขาก็บอกว่า เมืองไทยนี้เป็นเมืองพุทธ ถูศาสนาพุทธ แต่การประพฤติปฏิบัติ ตัวกับคำว่าศาสนาพุทธนี้ไปคนละโลกนะ เพราะฉะนั้นจึงเตือนอยู่เรื่อยๆ มันถือสิ่ง ชั่วช้าลามกกว่าเป็นของดิบของดีไปหมดแล้ว สิ่งที่ดีทั้งหลายดำหนิติเตียนแล้วก็ถูก ทำลายไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็จะมีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้านเต็มเมืองเรา ศีลธรรมไม่มีใน บุคคลแล้วก็ไปส้วมเป็นถ่านไปเท่านั้น ส้วมถ่านเป็นที่อยู่ของอะไรก็รู้กันแล้วนั้น ของที่ โลกไม่พึงปรารถนาอีก แต่มันขยับใส่กันพวกนี้ ขยับเข้าเรื่อย ห่าบาทๆ เข้าเรื่อย เห็น อันนี้แล้วเห็นเป็นห่าบาทๆ ด้วยนะ มันน่าทุเรศ

เราสอนโลกนี้เราสอนด้วยความเป็นธรรมล้วนๆ เราไม่มีอะไรกับโลกที่จะเป็น ส่วนเสีย เป็นผลลบในการสอนของเราไม่มี เพราะเราได้รับผลมาจากการปฏิบัติเช่นนี้ ปฏิบัติยังไงได้ผลยังไง ได้ผลเป็นที่พอใจขนาดไหน เราก็สอนตามลำดับลำดับที่จะ สามารถปฏิบัติได้ เพื่อความเป็นคนดีเป็นขั้นๆ ขึ้นไป เราสอนอยู่นี้ ที่นี้โลกสกปรกมันก็ มาโจมตีธรรมที่สะอาดชะล้างสิ่งสกปรก เวลานี้โลกกำลังมาโจมตีธรรม เราเห็นได้อย่าง ชัดเจน

อย่างนายสมัคร สุนทรเวช นั้น บอกถึงขนาดว่าเราขาดจากพระนะ ว่าเราไป วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ฟังซิ เท่ากันกับรัฐบาลนี้เห็นธรรมของพระพุทธเจ้าทุกแบบทุก

ฉบับ จึงไปแตะเขาไม่ได้ เขาเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมดา เห็นได้อย่างชัดเจน อย่างที่เราเตือน
 นั้น นี่เราเตือน ความบกพร่องคือความสกปรก ความเสียหายของชาติบ้านเมือง รัฐบาล
 ก็อยู่ในท่ามกลางของชาติ ปกครองดูแลรักษาชาติก็คือวงรัฐบาล เมื่อเห็นไม่ถึงงาม
 ตรงไหนบ้างเราก็เตือนเข้าไป เพื่อจะได้แก้ไขสิ่งที่บกพร่องนั้นให้ดีขึ้นไปอย่างนั้น
 ต่างหาก เราไม่ได้ไปทำลาย

เพราะฉะนั้นที่ว่าเราไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล แล้วปรับเราถึงขนาดขาดจากพระ
 ณะ นายสมัคร สุนทรเวช มันไปเรียนหนังสือมาจากคัมภีร์ไหนก็ไม่รู้ พระที่จะต้องขาด
 จากพระเป็นเพราะเหตุไร คำวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลเป็นคำเตือนด้วยความเป็นธรรม
 ล้วนๆ จะเอาอะไรมาขาดจากความเป็นพระ ใ้ผู้ที่ว่านั้นมันขายตัวของมันเอง มันไม่
 เคยดูหนังสือไม่เคยกราบพระตั้งแต่มันเกิดมาก็ว่าได้ มันถึงได้ตำหนิอย่างนี้ได้ลงคอ

เราทำประโยชน์ให้โลกมา เฉพาะอย่างยิ่ง ๗ ปีนี้เต็มเหนี่ยวเลย สละทุกสิ่งทุก
 อย่าง เป็นตายเราไม่เคยสนใจ เราทำประโยชน์ให้โลกขนาดนี้ ตรงไหนมันก็มีบกพร่อง
 เหมือนกัน ธรรมะก็ต้องเตือนเข้าไปตามจุดที่บกพร่องเพื่อความแก้ไข ส่วนที่ดีแล้วก็
 ไปแตะก็ดีแล้ว นอกจากชมเชยเท่านั้น ที่ไปวิพากษ์วิจารณ์นั้นก็คือไปเตือนนั่นเองจะ
 เป็นอะไร เพื่อให้แก้ไขดัดแปลงสิ่งที่ไม่ดีให้ดีขึ้น แล้วก็มาเป็นโทษถึงขนาดขาดจากพระ
 หลวงตาบัวขาดจากพระ เพราะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล รัฐบาลมันเลิศเลอมาจากไหน
 เหนือธรรมดาเหนือธรรมมาจากโลกไหน ถึงแตะกันไม่ได้เตือนกันไม่ได้ นี่ที่มันนำทุเรศ
 เอานักหนา นะ พิจารณาซิ

การแนะนำสั่งสอน เราเพื่อผลบวกทั้งนั้นไม่มีคำว่าลบ ที่จะไปแตะต้องสิ่งใดด้วยความ
 ความเป็นผลลบ เราสอนให้เป็นผลลบไม่มี มีแต่สอนให้เป็นผลบวก นี่มันก็ทุ่มผลลบ
 เข้ามาเข้าใจไหม ทุ่มผลลบเข้ามาใส่เรา ถึงขนาดขาดจากพระละนะหลวงตาบัว ให้เข้าใจ
 กันนะ เขาวางั้น นายสมัคร สุนทรเวช ว่าเราขาดจากพระแล้วเวลานี้ ท่านทั้งหลายจะ
 กราบหรือไม่กราบก็แล้วแต่ หลวงตาบัวนี่ไม่ใช่หลวงตาบัวแล้วละ เขาว่าอีตาบัว ขาด
 จากพระไปแล้ว เพราะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล มันสลดสังเวชไหมเรื่องอย่างนี้ มัน
 หยาบขนาดไหนคนๆ นี้

ความมุ่งหมายของมันเราก็อกราบ มันประจบประแจงพวกที่อำนาจบาตรหลวง
 ป่าๆ ถิ่นๆ นั้นแหละ ดูว่าเวลานี้เขากำลังจะสมัครเป็นสวอแสดแอะไร เกิดมาตั้งแต่
 โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัวก็ไม่เคยได้ยิน สวอแสดแอะไร นี่มันกำลังจะสมัคร ส.ว.
 มันก็มาเหยียบหัวหลวงตาบัว ปิดหลวงตาบัวจากความเป็นพระ เพราะไป
 วิพากษ์วิจารณ์จุดใหญ่ของมัน ที่มันจะเข้าไปประจบประแจงเลียแข้งเลียขาเขา อยาก
 เป็นนั้นอยากเป็นนี้เพื่อเขาจะได้ยัดเข้าใส่ส้วมใส่ถ่านนั้น เข้าใจไหมละ เข้าส้วมเข้าถ่าน

แล้วไม่มีวันออก จับทางตั้งออกยังไม่ออกพวกนี้ พวกเข้าส้วมเข้าถ่านคือความสกปรก ในความประพฤติหน้าที่การงานไม่สะอาด นี่ก็เตือนเข้าไปตามเรื่อง ให้เป็นความสะอาด สะอาด เราเป็นจุดศูนย์กลางที่ทำให้เป็นคติตัวอย่างแก่ประชาชน ให้เป็นความร่มเย็นแก่ประชาชน อย่าให้เขาเดือดร้อนในเหตุที่ไม่ควรจะเป็น แต่เราฝืนทำไปหน้าด้าน ธรรมะก็เตือนเข้าไปบ้างอย่างนั้น แล้วผิดที่ตรงไหน พิจารณาซิ

เราสลดสังเวชนะ ทำประโยชน์ให้โลกมาเต็มสัดเต็มส่วน ไม่มีอะไรติดหัวใจเราเลย ที่เราจะยึดเอาโลกมาเป็นอะไรๆ เราไม่มี เราหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ มีแต่ธรรมล้วนๆ สอนโลก ให้พากันพิจารณานะ เหล่านี้มันหยาบโลนขนาดไหน มันถึงมาว่าอย่างนั้นได้ลงคอ การตักเตือนสั่งสอนว่าวังรัฐบาล เทวบุตรเทวดาอิทธิพรหมธรรมท่านสอนได้ทั้งนั้น ทำไมวังรัฐบาลนี้วิเศษวิโสมาจากที่ไหนธรรมจึงเตือนไม่ได้ นี่ชื้อยกถามผู้มาว่าให้ มาปรับเราจนถึงขนาดขาดจากความเป็นพระ ขาดความเป็นพระไปเพราะเตือนรัฐบาล

แล้วรัฐบาลเลิศเลออะไรไม่เห็นชี้แจงออกมาให้เราทราบ เขาเลิศเลอทุกสิ่งทุกอย่างแล้วไม่มีอะไรบกพร่องแล้ววังรัฐบาล ท่านไปวิพากษ์วิจารณ์เขาทำอะไร ปรับท่านให้ขาดจากพระเพราะท่านวิจารณ์อย่างนั้นๆ ว่าเขาไม่ต้อย่างนั้นอย่างนี้ แต่เขาดีทั้งหมดท่านวิพากษ์วิจารณ์หาเหตุหาผลไม่ได้ ควรปรับให้ท่านขาดความเป็นพระนี่ก็สมควร การที่เราเตือนเตือนที่บกพร่องต่างหากเตือนโลกเตือนสงสาร เทวบุตรเทวดาอิทธิพรหมธรรมท่านสอนได้ทั้งนั้น ทำไมในเมืองไทยเราซึ่งเป็นเมืองชาวพุทธแล้วเตือนกันไม่ได้มีอย่างเธอ ถ้าอย่างนั้นศาสนาก็ไม่มีในเมืองพุทธ มันก็มีแต่หมาเต็มบ้านเต็มเมือง

ไปที่ไหนกตมิกันไป ยื้อแย่งแข่งดีแข่งชู้ทั้งนั้น จนมองดูไม่เห็นแล้วเวลานี้ ธรรมะ มีแต่ความตะกละตะกลาม ความติดความดัน เพื่อลาภเพื่อยศเพื่อความสรรเสริญเยินยอ จะเป็นจะตายก็ตามขอให้ได้อย่างนั้นเป็นพอ แต่มันจะได้หรือไม่ได้ก็ไม่รู้นะไอ้ผู้ที่ตะเกียกตะกาย เห็นว่ามันจะเลยเถิดเลยแดน จะทำความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมก็เตือนเข้าไปๆ เพราะธรรมะนี้ไม่เคยทำลายใคร มีแต่การส่งเสริมให้ดีขึ้นเท่านั้น อะไรไม่ดีก็ตัดก็แปลงกันไป เรื่องธรรมเป็นอย่างนี้

นี่เราอดสลดสังเวชไม่ได้นะ เพราะเราทำประโยชน์ให้โลกนี้มาขนาดไหนพี่น้องทั้งหลายก็ทราบ เงินบาทหนึ่งเราไม่เคยติดเนื้อติดตัว ออกช่วยโลกทั้งหมด หลวงตาบัว ถ้าหากว่าจะเก็บจะสั่งสม หลวงตาบัวจะมีสักกี่พันกี่หมื่นล้านเงินนะ เป็นเศรษฐีหรือชั้นมหาเศรษฐีเงินก็ได้ แต่ธรรมนั้นแห้งผาก เราไม่ต้องการเศรษฐีเงิน เราต้องการแต่ความเป็นเศรษฐีธรรม ที่เราดำเนินอยู่นี้ดำเนินทางด้านธรรมะเพื่อสอนโลกสงสาร แต่

เราก็ไม่เอาเศรษฐกิจธรรม ธรรมเราพอแล้วในหัวใจเราเราไม่เอา เราสอนโลกเพื่อให้เป็นผลเป็นประโยชน์

ควรจะคิดจะอ่านบ้างเป็นผู้ใหญ่ เป็นถึงผู้ว่าฯกทม.ก็เคยเป็น ทำไมจึงมาขายโง่ให้โลกเขาได้เห็นชัดเจนอย่างนี้ มันอดคิดไม่ได้นะมาขายโง่ ถึงขนาดปรับหลวงตาบ่าวให้ขาดจากพระ เพราะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล หลวงตาบ่าวผิดตรงไหนการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล รัฐบาลเลิกละมาจากไหน ไม่มีอะไรบกพร่องหรือที่ธรรมจะเตือนไม่ได้ รัฐบาลนี้ก็อยู่ในโลกสมมุติที่ควรจะรับรองรับธรรมได้นั้นะ ทำไมจึงต้องใหญ่โตถึงขนาดธรรมเข้าไปแตะไม่ได้ นี่มันน่าคิดใหม่ ไอ้คน ๆ ที่มาว่าอย่างนี้ มันขายตัวเองขนาดไหน ฟังซินะ ลงมาเหยียบหัวพุทธศาสนานั่นเอง

เราก็เป็นตัวแทนของพุทธศาสนา สอนธรรมไปตามหลักพุทธศาสนาไม่ผิดเพี้ยนไปที่ไหนเลย แทนที่จะคิดสะดุดใจแล้วปฏิบัติตามบ้างตามอรรถธรรมที่ท่านสอน กลับพลิกตาลปัตร ผู้มาสอนนั่นแหละเป็นผู้มีโทษใหญ่หลวงถึงขนาดขาดจากพระ ฟังซินะ เพราะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เราก็รู้แล้วว่ารัฐบาลเป็นยังไง ใครก็รู้อยู่ทั้งโลก เราก็เคยประกาศเตือนรัฐบาล นี่ละเรียกว่าวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เราเคยเตือนรัฐบาลเสมอ เราเป็นจุดศูนย์กลางประชาชนเขาไว้วางใจ มีอะไร ๆ เขามาพูดให้เราฟัง ๆ เราก็พูดไปตามหลักเกณฑ์ที่เขาพูดให้ฟังอย่างไรบ้าง พูดอันนั้นเตือนรัฐบาลเราก็เตือน เพราะเขาตำหนิรัฐบาล

ถ้าหากว่าเขาชมรัฐบาลกันทั้งประเทศ แต่หลวงตาบ่าวคนเดียวมาวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลตำหนิรัฐบาล สมควร เอาให้มันขาดหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ขาดจากพระหลวงตาบ่าวนี้ เรายอมรับเลย แต่นี่มันไม่มี คนทั้งโลกเขาก็มีหูมีตา ไอ้เราผู้เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนที่เขามาร้องทุกข์ให้ฟังประเภทต่าง ๆ ในเรื่องของวงรัฐบาลที่ทำความเดือดร้อนแก่ประชาชน ประชาชนเขาเอือมระอารัฐบาลชุดนี้มากกว่าอย่างนั้น เราก็พูดตามหลักความจริงไม่หาเรื่องมาโกหก อย่างนี้จะว่าเราวิพากษ์วิจารณ์หรือ เราเตือนรัฐบาลสอนรัฐบาล นำความรู้สึกของประชาชนที่เขาได้รับความเดือดร้อนเข้ามาหาเรา แล้วไปเตือนรัฐบาลให้แก้ไขตัดแปลง อย่างน้อยให้พอสมควรก็ยังดี

นี่ไปแตะไม่ได้เป็นยังไง แต่การกลั่นการริดการไถ การเป็นบ้าอำนาจบาตรหลวง ใครจะมากกว่าวณนี้ เป็นอย่างนั้นแล้วประชาชนเขาตำหนิไม่ได้หรอก เรานำเรื่องประชาชนที่ตำหนิมาเตือนรัฐบาลเป็นความเสียหายที่ตรงไหน ธรรมสอนโลกไม่ได้จะสอนใคร สอนหมามันก็ไม่รับ สอนคนคนก็ไม่รับ แล้วคนก็เลวกว่าหมาอีกเท่านั้นเอง ให้พากันเข้าใจ ให้พากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เรานี้ไม่เคยหวั่นในเรื่องใดๆ ทั้งนั้นในสามแดนโลกธาตุนี้ เรียกว่าไม่มีอะไรที่จะให้หวั่น หมด ข้ามไปโดยประการทั้ง

ปวง สุนทรภูโต โลกิ อเวกขสุสุ สุนทรภูโตโดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไรเหนือวิมุตติธรรม นี้ก็เอาธรรมจากวิมุตติธรรมมาสอน เมื่อรับไม่ได้แล้วก็หมด หหมดคุณค่าชาติไทยเราทั้งหมด นับแต่รัฐบาลลงมาแต่ไม่ได้วางั้น แต่เป็นชาติจากพระทันทีเข้าใจเธอ

ถ้าใครอยากชาติเป็นพระๆ ให้ไปเดือนรัฐบาล จะขาดหมดเลยพระทั่วประเทศไทยไปเดือนรัฐบาลไม่ได้ ขาดจากพระหมด มีหลวงตาบัวเป็นตัวอย่าง นี่ไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ไอ้สมัคร สุนทรเวช มันก็มาปรับโทษถึงเราขาดจากพระ ถ้าพระไปทำอย่างแบบเรานี่เดี๋ยวมันจะไปปรับโทษให้ขาดจากพระทั้งหมด เมืองไทยเราเลยไม่มีพระ ก็มีแต่หมาเต็มบ้านเต็มเมืองนั่นละ เข้าใจหรือ ไอ้ที่น่าจะเป็นหัวหน้าหมาก็ได้เอาละพอ

เรายกตัวอย่างให้รู้จักผิดจักถูก เราได้ชมไอ้หมากับไอ้ปูกี้เรา ไอ้ปูกี้มันเป็นนิสัยอย่างนั้น เป็นนิสัยอันนั้น มันชอบรังควานเขา ชอบขู่เขา ชอบอำนาจไอ้ปูกี้กะ ที่นี้มันปั๊บไปทำอะไรกับไอ้หมี่ ตามธรรมดาไอ้หมี่เขาจะไม่ถือสถือสากับไอ้ปูกี้เลย เขาถือเหมือนเด็ก ไล่กัดเขาก็วิ่งหนีเลย นิสัยของไอ้หมี่นี่สำคัญดีอันหนึ่ง ไม่ถือสถือสากับเด็ก ยิ่งเจ้าของเขามา พรสวรรค์เขามา เขาจะไปเฝ้าอยู่กับเจ้าของ ไอ้หมี่ผ่านมาไม่ได้ไอ้ปูกี้ไล่กัดเขาก็วิ่งหนี วิ่งเตลิดเปิดเปิงไปเลย เขาไม่เล่นด้วย นั่นละเป็นอย่างนั้น ที่นี้อยู่ๆ ก็ไปกัดเขาละชิ ไปทำอะไรไปกัดเขาเคยแผ่อำนาจ เคยแผ่อำนาจกัดเขา เขาเจ็บเขาก็วากวีกละชิที่นี้ เขาเจ็บว่าไง เขาทนไม่ไหวเขาก็เลยวากวีกใส่ไอ้ปูกี้ที่นั่นละ เขาก็ไม่ได้กัดแหละเขาวากวีกเฉยๆ

สองตัวนี้ทะเลาะกันแล้ว เอาละนะ เอาๆ ไปเรียกไอ้ปูกี้มาเดี๋ยวนี้ เอาไม้มา ให้พระท่านเอาไม้มา ไอ้ปูกี้วิ่งเข้าไปอยู่นู่น ไปจับมาไปอ้อมมาวางไว้ตรงนี้ มาวางนี้เราก็จับหุมันไว้แล้วก็ไม้เรียวเราหวดลง ๔ เปี้ยะ ตีให้เจ็บนะไม่ใช่ตีธรรมดา ตีสั่งตีสอน จับหุเขาไว้แล้วก็ไม้เรียวหวดเปี้ยะๆ ถึง ๔ หน เขานิ่งเลย ไม่ร้องอีกๆ แอ๊กๆ เลย เจียบเลย จากนั้นก็จับไอ้หมี่มา จับหุไอ้หมี่แล้วก็ฟาดไอ้หมี่ ๓ ไอ้หมี่เอาเพียง ๓ เพราะมันบังเอิญให้เวกวกใส่ไอ้กี้ ตีทั้งสองตัวนี้ ไอ้หมี่ตี ๓ หน ไอ้ปูกี้ตี ๔ หน ให้เจ็บเท่ากัน ไม่ร้องสักคำนะ เจียบเลย

พอตีเสร็จแล้วไอ้ปูกี้วิ่งเข้ามาคงหัวเสียละท่า เขาจะเข้ากรงเขา แต่กรงปิดไว้เข้าไม่ได้ ส่วนไอ้หมี่เขายังสบายเล่นอยู่กับคนที่ตี เขายังยอมรับผิดเขา ตั้งแต่นั้นมาไม่ปรากฏว่าหมาสองตัวนี้ทะเลาะกัน นั่นเห็นไหม นี่เราพูดอะไรมาถึงที่นี้ละ (หมามันดีกว่าคน) หมามันดีกว่าคนเป็นยังงี้ หมามาดีกว่าคือตีมันยอมรับผิดใช้ไหมละ คนนี้มันว้อๆ วางั้นใช้ไหม เอาละเข้ากันได้แล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz